

พระราชบัญญัติ
วัดฤๅนตราาย

วัตถุดิบंतरายทางการเกษตร

- ▣ สารกำจัดแมลง
- ▣ สารกำจัดวัชพืช
- ▣ สารป้องกันกำจัดโรคพืช
- ▣ สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช
- ▣ สารกำจัดไร
- ▣ สารกำจัดหนู
- ▣ สารกำจัดหอย

กลไกการควบคุมวัตถุดิบอันตราย

กำหนดให้มีการขึ้นทะเบียน เพื่อเลือกใช้วัตถุดิบอันตรายที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย

กำหนดให้มีการขออนุญาตประกอบกิจการ เพื่อเป็นการควบคุมการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครอง

การควบคุมหลังจากการได้รับการขึ้นทะเบียนและอนุญาตแล้ว ได้แก่การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และการดำเนินคดีต่อผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย

วัตถุประสงค์รายแบ่งออกเป็น 4 ชนิด

วัตถุประสงค์รายชนิดที่ 1	ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ทางราชการกำหนด
วัตถุประสงค์รายชนิดที่ 2	<ul style="list-style-type: none">▣ ต้องขอขึ้นทะเบียน▣ แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนการประกอบกิจการ
วัตถุประสงค์รายชนิดที่ 3	<ul style="list-style-type: none">▣ ต้องขอขึ้นทะเบียน▣ ต้องขออนุญาตก่อนการประกอบกิจการ
วัตถุประสงค์รายชนิดที่ 4	ห้ามประกอบกิจการ ผลิต นำเข้า ส่งออก และมีไว้ในครอบครอง

การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย

การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายปฏิบัติภายใต้

- ▣ **ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การขึ้นทะเบียน การออกใบสำคัญและการต่ออายุใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตร รับผิดชอบ พ.ศ. 2551**
- ▣ **ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง กำหนดรายละเอียด หลักเกณฑ์ และวิธีการขึ้นทะเบียน การออกใบสำคัญ และการต่ออายุใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2552**

การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย

การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายมี 3 ขั้นตอน

- ▣ การทดลองเบื้องต้น เพื่อทราบประสิทธิภาพ ข้อมูลพิษเฉียบพลัน และพิษตกค้าง
- ▣ การทดลองใช้ชั่วคราว เพื่อสาธิตการใช้ และทราบข้อมูลพิษระยะปานกลาง พิษเรื้อรัง
- ▣ การประเมินผลขั้นสุดท้าย เพื่อรับขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย โดยการประเมินผลจากการทดลองและข้อมูลต่างๆ เพื่อทราบประสิทธิภาพ ความปลอดภัยต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพิษเรื้อรังระยะยาว 2 ปี ต่อสัตว์ทดลอง

ข้อมูลประกอบการขึ้นทะเบียน

- ประสิทธิภาพ
- พิษตกค้าง
- พิษวิทยา

- ▣ ผลการทดลองประสิทธิภาพของพืช และศัตรูพืชที่จะระบุให้ใช้ในฉลาก

- ▣ ผลการทดลองพืชก้าง เพื่อหาระยะเก็บเกี่ยวหลังการใช้ครั้งสุดท้ายตามวิธีการใช้ที่ระบุในฉลาก

- ▣ ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นพิษของสารเข้มข้น และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ต้องได้มาจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GLP ตามมาตรฐาน OECD

ข้อมูลความเป็นพิษของสารชนิดเข้มข้น ในสัตว์ทดลอง

๑. พิษเฉียบพลันทางปาก
๒. พิษเฉียบพลันทางผิวหนัง
๓. พิษโดยการหายใจเข้าไป
๔. การทำให้ผิวหนังเกิดความระคายเคือง
๕. การทำให้ตาเกิดความระคายเคือง
๖. การทำให้เกิดอาการแพ้ทางผิวหนัง
๗. การศึกษาการเกิดพิษเฉียบพลันระยะปานกลาง

ข้อมูลความเป็นพิษของสารชนิดเข้มข้น ในสัตว์ทดลอง

๘. ผลการศึกษาที่ทำให้ตัวอ่อนผิดปกติ หรือมีผลต่อการสืบพันธุ์
๙. ผลการศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม
๑๐. ผลการศึกษาต่อระบบประสาท
๑๑. การทำให้เกิดเนื้องอกและมะเร็ง
๑๒. การศึกษาพิษเรื้อรังระยะยาว ๒ ปี

ข้อมูลความเป็นพิษของผลิตภัณฑ์ สำเร็จรูปในสัตว์ทดลอง

๑. พิษเฉียบพลันทางปาก
๒. พิษเฉียบพลันทางผิวหนัง
๓. พิษโดยการหายใจเข้าไป
๔. การทำให้ผิวหนังเกิดความระคายเคือง
๕. การทำให้ตาเกิดความระคายเคือง
๖. การทำให้เกิดอาการแพ้ทางผิวหนัง

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสัตว์ป่า

๑. ผลการศึกษาความคงทนของพืชก้าง
ในดิน
๒. การสลายตัวของสารเคมีในดิน
๓. การเคลื่อนที่ของสารเคมีในดิน
๔. ผลการทดลองต่อสิ่งมีชีวิตในดิน
๕. ผลการศึกษาพืชก้างในน้ำ
๖. ความเป็นพิษต่อ นก ผีเสื้อ ปลา

การอนุญาตวัตถุดิบอันตราย

เพื่อควบคุมธุรกิจ

- ▣ การผลิต
- ▣ การนำเข้า
- ▣ การส่งออก
- ▣ การมีไว้ในครอบครอง

- ▣ ผู้ที่จะขายวัตถุอันตรายทางการเกษตร จะต้องผ่านการอบรมความรู้ด้านวัตถุอันตรายจากกรมวิชาการเกษตร

การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ภายหลังจากขึ้นทะเบียนและได้รับอนุญาต

- ▣ เพื่อให้การประกอบธุรกิจวัตถุดิบอันตรายถูกต้องตามกฎหมาย
- ▣ ตรวจสอบ ควบคุมฉลาก และภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปตามที่ขึ้นทะเบียน
- ▣ สุ่มเก็บตัวอย่างวัตถุดิบอันตรายที่นำเข้า ที่โรงงานผลิต และสถานที่จำหน่าย เพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์

การเพิกถอนทะเบียน

- ▣ มาตรา 40
- ▣ ไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้
- ▣ เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์ พืช
ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยไม่มีวิธีที่
จะป้องกันได้

เกณฑ์ในการพิจารณาห้ามใช้ วัตถุอันตราย

1. มีพิษต่อมนุษย์และสัตว์สูงมาก
2. เกิดพิษเรื้อรัง ก่อมะเร็ง เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม
3. คงทนในสภาพแวดล้อม สลายตัวยาก
4. พิษตกค้างสะสมในห่วงโซ่อาหาร

5. พิษตกค้างในผลผลิต

6. มีสารเจือปนที่เป็นพิษ เช่น **dioxin**
หรือ **DDT**

7. เป็นอันตรายต่อพืชและสัตว์ที่เป็นประโยชน์

8. ห้ามใช้ในประเทศพัฒนาแล้ว

9. มีสารอื่นทดแทนที่เสี่ยงภัยน้อยกว่า